

РЕШЕНИЕ

№ 1016

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **10838** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.226 АПК.

С решение № 144/ 09.01.2020г., постановено по адм. дело № 2550/ 2018г. на АССГ, III отд., 71 с-в е отхвърлена жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № 22221716007692-091-001/ 31.07.2017г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., частично потвърден с Решение № 158/ 31.01.2018г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

Това решение е отменено с решение № 12813/ 16.10.2020г. по адм. дело № 6906/ 2020г. на ВАС, I отд.:

в частта, с която е отхвърлена жалбата на дружеството срещу РА № 22221716007692-091-001/ 31.07.2017г, издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., в потвърдената и изменената с Решение № 158/ 31.01.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП за определени задължения за ДДС вследствие на отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди на месеците от октомври, ноември и декември 2012г., февруари и март 2013г. по доставки от [фирма] в размер на 23 320 лв. и съответните лихви и от [фирма] в размер на 74 097 лв. и съответните лихви, както и

в частта на определените лихви, произтичащи от извършени корекции през месец юли 2017г. от [фирма] на упражнено право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 02.2014г., м. 07.,2014г., м. 09.2014г., м. 10.2014г., м. 11.2014г., м. 12.2014г., м. 05.2016 г. и м. 06.2016г., вкл. за м.04.2013г. и м.06.2013г. по доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]

като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила – пропуск да се извърши преценка на доказателствата, представени в съдебното производство и да се изложат собствени мотиви и делото в посочените части е върнато за ново разглеждане.

В производството по чл.226 АПК ревизирият търговец чрез адв. П. поддържа жалбата, препраща към доводите, изразени пред АССГ и пред касационната инстанция и претендира разноски.

Ответникът не се представлява.

От фактическа страна се установява:

Началото на ревизионното производство е поставено със ЗВР №Р-22221716007692-020-001/ 04.11.2016г., връчена на адресата си на 14.11.2016г., с която е възложена ревизия спрямо [фирма] с обхват задълженията по ЗДДС за периодите от м.10.2012г. до м.09.2016г. Производството е спряно поради заболяване на управителя на дружеството - Заповед №Р- 22221716007692-023-001/ 01.12.2016г. и възобновено със Заповед №Р-22221716007692-143-001/ 12.12.2016г. Със ЗИЗВР № Р-22221716007692-020-002/ 23.02.2017г. и № Р-22221716007692-020-003/ 24.03.2017г. е определен срок за приключване на ревизията 25.04.2017г. Изброените заповеди са издадени от Т. Г., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-1390/ 31.10.2016г. на директора на ТД на НАП С..

Съставен е Ревизионен доклад № Р- 22221716007692-092-001/15.05.2017г. срещу чиито констатации и изводи са подадени възражения, към които са приложени доказателства. Възражението е прието за частично основателно с РА № Р-22221716007692-091-001/ 31.07.2017г. от Т. Г. - орган, възложил ревизията, и А. И. – ръководител, връчен на адресата си на 14.08.2017г.

С РА е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма]. По отношение на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е прието, че от ревизираното лице (РЛ) е извършена корекция през м.06.2017г. на упражненото в по-ранни периоди право на приспадане на данъчен кредит, но са начислени лихви от датите на неправомерното упражняване до датата на корекцията - 14.07.2017г. Общият размер на начислените лихви във връзка с извършените корекции от жалбоподателя бил 33 733,89 лв., изчислена въз основа на данните в таблица – лихвен лист на л.127-128 от делото по следните фактури:

Издадени от [фирма]: № 2...032/ 10.04.2013г.; № 2...045/ 16.04.2013г.; № 2...0152/ 22.05.2013г.

С Уведомление, получено от дружеството-доставчик на 25.01.2017г. същото е известно за съществени недостатъци и дефекти в извършените по договор за СМР от 12.02.2013г., които определят като налагащи цялостно повторно негово изпълнение. Дружеството е поканено за съвместен оглед и установяване обема и стойността на компрометираните участъци/етапи от изпълнението на СМР и е предупредено, че при неявяване на представител рекламацията ще се счита приета в пълен обем (л.373).

Издадени от [фирма]: №10...037/ 3.07.2014г.; №10...046/ 10.07.2014г. и № 10...059/ 31.07.2014г.

С Уведомление, получено от дружеството-доставчик на 02.03.2017г., то е известно за съществени недостатъци и дефекти в извършените по договор за СМР от 3.05.2014г., които определят като налагащи цялостно повторно негово изпълнение. Дружеството е

поканено за съвместен огред и установяване обема и стойността на компрометираните участъци/етапи от изпълнението на СМР и е предупредено, че при неявяване на представител рекламацията ще се счита приета в пълен обем (л.349).

Издадени от [фирма] № 10...029/ 22.07.2014г. №10...030/ 24.07.2014г.

С Уведомление, получено от дружеството-доставчик на 13.04.2017г., то е известно за съществени недостатъци и дефекти в извършените по договор за СМР от 17.03.2014г., които определят като налагащи цялостно повторно негово изпълнение. Дружеството е поканено за съвместен огред и установяване обема и стойността на компрометираните участъци/етапи от изпълнението на СМР и е предупредено, че при неявяване на представител рекламацията ще се счита приета в пълен обем (л.343).

Издадени от [фирма]: № 10...010/ 2.05.2016г.; съставен е протокол за връщане на стоки от 27.06.2017г.; № 10...013/ 11.05.2016г. протокол за връщане на стоки от 27.06.2017г. (л.353); № 10...017/ 17.05.2016г. протокол за връщане на стоки от 30.06.2017г.; №10...028/ 6.06.2016г. протокол за връщане на стоки от 28.06.2017г.; №10...033/ 10.06.2016г. протокол за връщане на стоки от 27.06.2017г. (л.353).

Издадени от [фирма]: №10...01/ 01.09.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 07.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.323)

№ 10...02/ 5.09.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 20.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.320);

№ 10...03/ 10.09.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 06.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.317);

№10...04/ 11.09.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 09.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.314)

№10...05/ 1.10.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 05.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.311);

№ 10...06/ 10.10.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 05.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.308);

№10...07/ 12.10.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 02.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.293);

№10...011/ 01.11.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 18.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.302);

№10...012/ 09.11.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 10.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.299);

№10...019/ 01.12.2014г. протокол за връщане или замяна на стоки от 08.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.296);

№10...020/ 3.12.2014г. – протокол за връщане или замяна на стоки от 12.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части по държава на производство (л.293);

№10...021/ 4.12.2014г. – протокол за връщане или замяна на стоки от 17.06.2017г. като несъответстващи на поръчаните части от държава на производство (л.289);

Издадени от [фирма] №1/ 5.02.2014г. и №4/ 20.02.2014г. Налични са протокол за връщане на стоки от 21.06.2017г. с отразена причина – стоките представляват алтернативна версия на оригиналните части, описани в спецификацията (л.404) и протокол за връщане на стоки по същата причина от 26.06.2017г. (л.409).

По отношение на издадената от [фирма] фактура №10...001/ 04.06.2013г. по делото не се съдържа протокол за връщане на стоки или други данни, сочещи разваляне на доставката по нея въпреки че към описа на допълнително представените за

изпълнение на ССЕ книжа се съдържа спецификация към тази фактура (такава по делото не се констатира).

С РА е отказано право на данъчен кредит по фактура № 110/ 10.10.2012г. с предмет СМР по договор, издадена от [фирма] с ДДС в размер на 23320 лв. и в размер на 74097 лв. по факури № 2...001/ 5.11.2012г., № 2...012/ 7.12.2013г. № 200/ 5.10.2013г. и № 237/ 7.03.2013г., издадени от [фирма] при следните констатации и изводи:

ИПДПОЗЛ, отправено до първото дружество, е връчено по чл.32 ДОПК и не дало резултат. Служебно е констатирана липса на назначени работници/ служители по трудов договор, неподаване на ГДД за 2012г., декларирано и ползвано право на данъчен кредит от рисковия доставчик [фирма].

Решаващият орган съобразил, че по естеството си услугите налагат използване на специализирана техника и кадрови потенциал и посочил, че по преписката е установено, че [фирма] не разполага с такава, нито е доказано ползване на принадлежаща на трети лица. Подчертано е, че за извършване на всяка услуга е необходим и кадрови ресурс, а няма данни дружеството да е разполагало с персонал, назначен по трудов договор или да е ползвало на лица, натоварени по договор за изработка. Не била представена книга за инструктаж или други доказателства, за да се установи кои лица действително са работили на посочения в договора обекти, нито доказателства за предаването на строителната площадка от възложителя на изпълнителя, което е следвало да се извърши с нарочен протокол. Така останало недоказано приемането на строителните площадки от сочените за изпълнители и започването на строителните дейности. Действително, акцентира решаващият орган, никой от описаните факти не е предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит, но те са от пряко значение за установяване реалността на доставката, от която именно зависи правото на приспадане.

От друга страна не били налице доказателства и по отношение на разходите за изпълнение на дейностите, което произтичало от изискванията на чл. 12. ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗДДС (ППЗДДС) и на счетоводното законодателство. Непредставяне на пълна счетоводна отчетност възпрепятствало извършването на проверка за наличната счетоводна, търговска и строителна документации относно изследваните доставки. Посочено е още, че наличието на плащане при липса на реално извършена доставка не може да доведе до възникване право на данъчен кредит, тъй като издаването на фактура и плащането сами по себе си не представлявали облагаема доставка.

На 15.03.2012г. между РЛ като възложител и доставчика-изпълнител е сключен договор за извършване на СМР с предмет поставяне и изграждане на ламаринена ограда, заравняване, изкопаване и асфалтиране на част от имот, собственост на възложителя, описани подробно в Приложение 1, където са дадени количеството, обемът и видовете работи – чл.1, ал.2 от договора, предвиждащ, че СМР ще се осъществят със средства, материали и работна ръка на изпълнителя. Според чл.2 от договора цената, която възложителят ще заплати, е 22350 лв. без ДДС за изкопаване, поставяне на кофраж и изливане на бетонен фундамент за поставяне на ограда; закупуване, монтиране и бетониране на метални колове за закрепване на оградни платна 26430 лв. без ДДС, закупуване и поставяне на ламаринени оградни платна 36500 лв. без ДДС; изкопаване, заравняване, насипване, валиране и поставяне на асфалт за терен 2,750 дка 31320 лв. без ДДС. Приложение № 1 към договора включва 8 позиции работи, дадени по единица мярка, количество, единична цена и стойност.

На 5.10.2012г. между страните по договора е съставен протокол за примане на СМР с 10 позиции, съвпадащи с уговорките по съглашението.

Според основното заключение на ССЕ съпътстващите фактурата книжа са договорът и протоколът, приложени по делото. Липсват доказателства за плащане по нея. Осчетоводена е от РЛ по дебита на сч см 602 Разходи за външни услуги и по кредита на сч см 401 Доставчици, аналитично доставчик 988 [фирма].

На 4.11.2012г. между РЛ и доставчика е сключено споразумение, според което изплащането на дължимото възнаграждение по фактура № 110/ 10.10.2012г. ще се извърши срещу бъдещи транспортни услуги, заявени при необходимост от изпълнителя по договора, за което ще се съставят нарочни протоколи за прихващане на насрещни вземания и задължения.

В рамките на насрещната проверка на [фирма] е констатирана регистрацията на дружеството по ЗДДС, липса на назначени лица по трудови правоотношения, неподадени справки по чл.73 ЗДДФЛ и на ГДД по чл.92 ЗКПО за проверяваните периоди, липса на регистриран ЕКАФП.

На 10.10.2012г. между РЛ като възложител и [фирма], изпълнител, е сключен договор за извършване на строително-ремонтни услуги, по силата на който доставчикът поел задължението да изпълни СМР, подробно описани в приложение 1 към същия за срок от 6 месеца. В приложението – количествено-стойностна сметка за обект [населено място], [улица], бивш завод за текстил детайлно са дадени дейности, включени в преработване на електрическа инсталация; ремонтни работи по разкомплектоване на пароцентралата; тунел, изграждане на покривна конструкция с обща стойност без ДДС 370485 лв.

Приложени са протоколи за приемане на извършените СМР с подробно описание на видове и количества такива съответно от 5.11.2012г., от 5.02.2013г., от 7.12.2012г. и от 7.03.2013г.

В основното заключение на ССЕ са дадени счетоводните операции, взети в счетоводството на РЛ за всяка от 4-те фактури, както и направените по разплащателната сметка на дружеството плащания по 3 тях. Не е установено плащане само по фактура № 0...0237/ 7.03.2013г., издадена от [фирма].

Съображенията на решаващия орган да потвърди РА са идентични с горните.

Л. М., съставител на протоколите за връщане на стоки, разпитана в осз на 17.12.2019г. по адм. дело № 2550/ 2019г. сочи, че се касае за стоки, за които впоследствие е установено, че не отговарят на заявените и поръчани; представител на доставчика е посещавал ревизираното дружество и след проверка какво е подготвено за връщане по описа, стоките са върнати. Протоколите са подписани от двете страни в нейно присъствие. Стоките представлявали резервни части за товарни автомобили. Дружествата, на които са връщани стоките, са [фирма], [фирма] и [фирма].

В осз на 19.11.2019г. по цит. дело (в титулната част на протокола е допусната очевидна неточност досежно годината) са разпитани и Д. Ш., охранител в [фирма], който споделя, че обектът в [населено място] е бивша трикотажна фабрика, която в периода 2012г. – 2013г. е ремонтирана, както и П. К., механик при РЛ, работещ на обект [улица], представляващ паркинг за камиони – гараж и метално хале, на който обект са извършени много строителни дейности - изкопи, изливал се бетон, полагал се асфалт. Направена е двуметрова оргада, подменени са старите ламарини.

При преценка по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност на РА в контекста на указанията по отменителното решение, съдът

приема следното:

Обжалваният в настоящето производство РА е издаден от компетентни органи съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК органи по приходите. Представени са доказателства за притежаваните от тях електронни подписи.

Не се констатира съществено процесуално нарушение при извършване на ревизията, което да обоснове незаконосъобразност на РА.

Спорно остава приложението на материалния закон.

Отказът да бъде признато право на данъчен кредит по фактура № 110/ 10.10.2012г. с предмет СМР по договор, издадена от [фирма], се базира на безрезултатната насрещна проверка на доставчика, липса на назначени работници/служители по трудов договор, неподаване на ГДД за 2012г., ползване на данъчен кредит от рисковия доставчик [фирма].

Бе посочено, че между РЛ като възложител и доставчика, изпълнител, на 15.03.2012г. е сключен договор за извършване на СМР с конкретизиран в приложение № 1 предмет, където са дадени количеството, обемът и видовете работи. На 15.10.2012г. между страните по договора е съставен протокол за приемане на СМР с позиции, съпадащи с тези по съглашението. Следователно между страните по договора е постигнато съгласие за параметрите на услугата, подлежаща на изпълнение, а в протокола за приемане на резултатите от нея тя е отново подробно индивидуализирана. Тези частни документи не са оспорени от приходната администрация относно тяхната автентичност по реда на чл.193 ГПК вр. чл.144 АПК и § 2 ДР на ДОПК. При неоспорване на посочените документи в тежест на приходните органи е да установят, че е налице знание у получателя за наличие на извършена от доставчика му данъчна измама. (реш. по адм. дело № 7544/ 2020г. на ВАС и мн. др.). За получателя на услугата не е въведено задължение да съхранява разходни норми за труд, материали, книга за инструктаж, транспорт, извършен от доставчика, както и данни дали съответните работи са извършени от лица, заети по трудово правоотношение или от подизпълнител на доставчика, доколкото резултатите от тези данни са обективирани в окончателните актове по строителството, чиято валидност не е оспорена. В подкрепа на тезата за действително извършена доставка по тази спорна фактура са показанията на св. К., очевидец на многобройните строителни дейности на обекта на дружеството на [улица]. Осчетоводяването на услугата, начисляването на ДДС при РЛ е потвърдено и от заключението на СИЕ. Що се отнася до плащането по нея, сключено е споразумение (на 4.11.2012г.), според което изплащането на възнаградението по фактурата ще бъде чрез бъдещи транспортни услуги, заявени при необходимост, за което ще се съставят протоколи за прихващане. Най-сетне, ремонтът на обекта на жалбоподателя (гараж и метално хале за камиони) без съмнение се отнася до бъдещата негова облагаема дейност.

Доказателственото значение на неустановената у доставчика кадрова и техническа обезпеченост не следва да се надценява. Както се сочи в реш. по адм. дело № 9707/ 2020г. и мн. др., „при теза за различен от доставчика и от получателя субект на изпълнението (и доколкото не се отрича, че услугите са извършени, а се оспорват обемът и субектът им), изключването на правото на приспадане е обусловено от установяване за съществуващо или дължимо

познание у получателя по доставката за злоупотреба с ДДС по веригата от доставките.“ Такова доказване от приходната администрация не е проведено. Право на приспадане на данъчен кредит в размер на 74097 лв. по доставки на СМР от [фирма] по фактури № 2...001/ 5.11.2012г., № 2...012/ 7.12.2012г., № 200/ 5.02.2013г. и № 237/ 7.03.2013г.:

Описани подробно в приложение към договора с дата 10.10.2012г., СМР са локализиращи на обекта на РЛ в [населено място], бивш завод за текстил, което се потвърждава и от показанията на св. Ш.. Подобно на предходно разгледаната доставка на услуги, и при тази са съставени детайлни протоколи за приемане на извършените СМР - от 5.11.2012г., от 5.02.2013г., от 7.12.2012г., от 7.03.2013г. Приложени са преводни нареждания по разплащателната сметка на доставчика на 3 от фактурите.

При сходство на фактическите установявания спрямо доставчика [фирма] съображенията на съда са идентични с вече изложените по отношение на [фирма]: Сама по себе си техническата и кадровата обезпеченост на доставчика не е сред предпоставките на правото на приспадане на данъчния кредит въпреки че е относима към доказване изпълнението на услугите. Практика в сферата на строителството е използването на личен труд с носители хора, които не формализират отношенията си с възложителя/работодателя с писмени актове и където въздържането от изпълнение на задължения да се начисляват и внасят осигурителни вноски не е изключение. Затова и в практиката по приложението на ЗДДС е възприето разбирането, че при теза за различен от доставчика и от получателя субект на изпълнението изключването на правото на приспадане е обусловено от установяване за съществуващо или дължимо познание у получателя по доставката за злоупотреба с ДДС по веригата от доставките. Задължението за такова познание не следва от броя на наетите от доставчика лица, източника на правоотношението на доставчика и наетите лица и декларирането на правоотношенията му с тях. Д. за несигурност дали дейностите по договора за СМР са осъществени от издателя на фактурите следва да е конкретизиран с твърдение за техния източник. Но приходната администрация не поддържа, че [фирма] самостоятелно е осъществило фактурираните услуги, нито да са налице обективни данни за измама с ДДС. Доказателствената съвкупност по делото позволява проверката и потвърждаването на реализацията на фактурираните доставки на услуги. Счетоводните записвания, направени от РЛ, могат да бъдат ценени като косвени доказателства, допълващи преките доказателства и доизграждащи наред с тях убеждението за реалното извършване на доставките.

При горния анализ съдът приема, че в частта, представляваща отказ да се признае право на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] ревизионният акт противоречи на материалния данъчен закон.

К. през данъчен период м.06.2017г. на ползван данъчен кредит в предходни периоди и определени лихви за забава върху съответните размери на ползван ДК от РЛ в предходни периоди:

за данъчни периоди м. 02.2014г., м. 07.,2014г., м. 09.2014г., м. 10.2014г., м. 11.2014г., м. 12.2014г., м. 05.2016 г. и м. 06.2016г., вкл. за м.04.2013г. и м.06.2013г. по доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма],

[фирма] и [фирма]:

Цитираните във фактическата част от решенията книга – протоколи за връщане на стоки и изявления за разваляне на договорите за изработка поради пълното тяхно неизпълнение са дали основание на РЛ да извърши корекция на ползваното право на данъчен кредит по тях. Не се спори, че това е сторено през м.07.2017г., в рамките на ревизията, като издадените от изброените дружества фактури са включени от жалбоподателя в дневника за покупки за м.06.2017г. със знак минус. Ревизията начислява лихви от данъчния период, в който е ползван неправомерно данъчен кредит.

Съдържанието на изброените по-горе протоколите за връщане на стоки, в които предметът на фактурите, респ. спецификациите към тях, е приет обратно от доставчика на датите на съставянето им, ценено в съвкупност с показанията на св. М. обуславя извод, че негодните за употреба в дейността на РЛ детайли за автомобили са върнати на доставчиците. Аналогично, рекламационните претенции към дружествата-доставчици на иначе приети СМР установяват разваляне на резултатите от сделките. Следователно корекцията на ползван данъчен кредит е свързана с отпаднало основание за формиране на данъчната основа – разваляне на сделката. Касае се за нормално развитие на търговски отношения след разваляне на сделките и след като не е установено от приходната администрация да е налице липса на доставки, определянето на лихви за времето, през което е ползван данъчен кредит за извършена корекция по законоустановения ред, е неправомерно.

Този извод не се отнася до фактурата, издадена от [фирма] № 10...001/4.06.2013г., за която не се събраха доказателства за разваляне на доставката. В частта на начислени лихви върху ползван данъчен кредит в размер на 6926 лв. за периода до 24.07.2017г. в размер на 2814,65 лв. жалбата е неоснователна.

В обобщение, РА подлежи на отмяна в частта на отказано право на ДК за данъчни периоди на месеците от октомври, ноември и декември 2012г., февруари и март 2013г. по доставки от [фирма] в размер на 23 320 лв. и лихви, възлизащи на 11163,24 лв. и от [фирма] в размер на 74 097 лв. и лихви, възлизащи на 33524,59 лв., както и

в частта на определените лихви в размер на 30919,24 лв., произтичащи от извършени корекции през месец юли 2017г. от [фирма] на упражнено право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 02.2014г., м. 07.,2014г., м. 09.2014г., м. 10.2014г., м. 11.2014г., м. 12.2014г., м. 05.2016 г. и м. 06.2016г., вкл. за м.04.2013г.. по доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма].

В частта на начислени лихви върху ползван ДК по доставка от [фирма] в размер на 6926 лв. за периода от 15.07.2013г. до 24.07.2017г. в размер на 2814,65 лв. жалбата е неоснователна.

При извода за частична основателност на жалбата и при своевременно заявеното искане на дружеството се следват разноси, включително направените пред ВАС. Общият техен размер възлиза на 2565 лв. (сбор от сумата 815 лв. държавна такса и депозити за ССЕ пред АССГ и 1700 лв. платена държавна такса за касационното производство). Съответно на уважената част от жалбата на [фирма] се следват разноси в размер на 2523

лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № 22221716007692-091-001/ 31.07.2017г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., частично потвърден с Решение № 158/ 31.01.2018г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП в частта на отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди на месеците от октомври, ноември и декември 2012г., февруари и март 2013г. по доставки от [фирма] в размер на 23 320 лв. и лихви, възлизащи на 11163,24 лв. и от [фирма] в размер на 74 097 лв. и лихви, възлизащи на 33524,59 лв., както и

в частта на определените лихви в размер на 30919,24 лв., произтичащи от извършени корекции през месец юли 2017г. от [фирма] на упражнено право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 02.2014г., м. 07.,2014г., м. 09.2014г., м. 10.2014г., м. 11.2014г., м. 12.2014г., м. 05.2016 г. и м. 06.2016г., вкл. за м.04.2013г.. по доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма].

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част. на начислени лихви върху ползван данъчен кредит по доставка от [фирма] в размер на 6926 лв. за периода от 15.07.2013г. до 24.07.2017г. в размер на 2814,65 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], 2523 (две хиляди петстотин двамайсест и три) лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: